

Prawo obrzędowe ceremoniałne

—



I. PRAWO OBRZĘDOWE OKREŚLAŁO:

1. Wygląd świątyni i znajdujących się w niej sprzętów (2 Mjż r.r 25 i 27);
2. Urząd kapłański, sposób wyboru kapłanów i ich szaty (2 Mjż r.r 28 i 29);
3. Rodzaje i sposoby składania ofiar (3 Mjż r.r 1-6);
4. Różnego rodzaju ceremonie świąteczne (2 Mjż 29,38-43; 3 Mjż r.16);
5. Święta i sposoby ich przestrzegania (3 Mjż 23,4-44);
6. Pozostałe przepisy, np. o obrzezce, czy obrzędowych pokarmach (Hbr 9,10; Kol 2,13.16.17; Gał 3,23).

II. SPOSÓB NADANIA I PRZECHOWYWANIA PRAWA OBRZĘDOWEGO

1. Zostało spisane przez Mojżesza, w odróżnieniu od Dekalogu, który napisał Sam Pan na tablicach kamiennych (5 Mjż 5,22; 4,13; 2 Mjż 24,4.7; 5 Mjż 31,9.24),
2. Przechowywanie było obok skrzyni przymierza, w przeciwieństwie do tablic Dekalogu, znajdujących się wewnątrz skrzyni przymierza (Hbr 9,4; 5 Mjż 31,26).

III. CZEGO NAUCZAŁO PRAWO OBRZĘDOWE?

1. Nauczało ono głównie o:
 - a) oczyszczeniu z grzechu (3 Mjż 5,17-19);

b) uczyło pojednania człowieka z Bogiem (3 Mjż 16,2-22; por. Hbr 9,7-20);

2. Tym samym wskazywało na zbawcze dzieło Chrystusa Pana (Gal 3,24; Kol 2,16.17; por. 1 Kor 5,7).

Uwaga: Według Listu do Hebrajczyków 10,1: „... zakon zawierając w sobie tylko cień rzeczy przyszłych, a nie sam obraz rzeczy...” z natury swojej był tylko czasowy i miał być zastąpiony rzeczywistością. Rzeczywistością tą, był Jezus Chrystus, ukrzyżowany dla naszego zbawienia (Rz 5,6-11).

IV. JEZUS CHRYSTUS, A PRAWO OBRZĘDOWE

1. Jezus podkreślał bardzo ważną zasadę, odnośnie wszelkich Bożych Praw: „Bo zaprawdę powiadam wam: Dopóki nie przeminie niebo i ziemia, ani jedna jota, ani jedna kreska nie przeminie z zakonu, aż wszystko to się stanie. (Mt 5,18 NP).

a. Oznacza to, że Prawo Obrzędowe ogłoszone Izraelowi miało znaczenie „aż się stało”, tj. aż Jezus je wypełnił! On stał się rzeczywistością.

b. Jezus nie tylko tak nauczał, ale też tak czynił. M.in. jadł baranka wielkanocnego tuż przed Swoją krzyżową śmiercią (czytaj. Mr 14,12-18). A przecież Sam był „Barankiem Wielkanocnym” (por. 1 Kor 5,7). Czynił tak dlatego, że musiał być we wszystkim posłuszny, i dlatego, że dopóki nie umarł jako „Baranek” – nie mógł naruszyć ważności Prawa Obrzędowego (czyt. Flp 2,8; por. Hbr 10,28).

2. Jezus wypełnił, a tym samym „rozwiązał” Prawo Obrzędowe przez Swą krzyżową śmierć (Kol 2,16.17; Hebr 7,11-18; 10,1-18).

a. Przepowiedział to wcześniej w rozmowie z Samarytanką przy studni Jakuba (Jan 4,19-26).

3. Symbolem wypełnienia tego Prawa, było rozdarcie zasłony w świątyni, w chwili śmierci Jezusa Chrystusa na Golgocie (Mt

27,50.51).

V. NOWY TESTAMENT O PRAWIE OBRZĘDOWYM

1. Nowy Testament objawia wszystkim czasowy i niedoskonały charakter Prawa Obrzędowego (Hbr 9,1-10; 10,1-11).

2. Nazywa je następująco:

a. przepisami cielesnymi (Hbr 9,10);

b. zakonem przykazań leżącym w ustawach (Ef 2,15);

c. cieniem dóbr przyszłych, tj. prawdziwego i rzeczywistego zbawienia w Chrystusie (Hbr 10,1; Kol 2,15-17);

d. symbolem, wzorem, obrazem – obecnych czasów (Hbr 9,9).

3. Na miejsce Prawa Obrzędowego została wprowadzona „lepsza nadzieja” (Hbr 7,19), tj. Zbawca Świata, Jezus Chrystus, który nas odkupił, zgładził nasz grzech i prowadzi nas do zbawienia (Rz 5,6-11; Hbr 9,26; 12,1.2).

4. Dzisiaj Prawo Obrzędowe nikogo nie obowiązuje (Kol 2,14-17).

5. Zostało to wykazane przez Apostołów i uznane przez pierwotny Kościół Chrześcijański (DzAp 15,1-5.10.11.22-24).

ZAKOŃCZENIE:

Prawo Obrzędowe nie ma dzisiaj znaczenia, lecz ważne są Przykazania Dekalogu (Prawo Moralne).

Czytaj wyraźne świadectwa Pisma w tej sprawie (1 Kor 7,19; Jak 2,10.11; 1 Jana 2,3-7; Obj 14,12; 12,17).